Verordnungsblatt
des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete
Teil I

Dziennik rozporządzeń Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
Część I

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 8. Mai 1940 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 8 maja 1940 r.	Nr. 36

Verordnung
über Strafrecht und Strafverfahren für Verbrauchsteuer-, Zoll- und Monopolzuwiderhandlungen (Zollstrafverordnung).

Vom 24. April 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Zuwiderhandlungen gegen Verbote und Übertretungen von Geboten der Verbrauchsteuer-, Zoll- und Monopolbestimmungen werden nach Maßgabe der nachfolgenden Vorschriften geahndet.

Erster Abschnitt.
Strafrecht.

§ 1

Steuerhinterziehung.

(1) Wer zum eigenen Vorteil oder zum Vorteil eines anderen nicht gerechtfertigte Steuervorteile erschleicht oder vorsätzlich bewirkt, daß Steuereinnahmen verkürzt werden, wird wegen Steuerhinterziehung mit Geldstrafe bis zu unbeschränkter Höhe bestraft. Neben der Geldstrafe kann auf Gefängnis bis zu zwei Jahren erkannt werden.

(2) Der Steuerhinterziehung macht sich auch schuldig, wer Sachen, für die ihm Steuerbefreiung oder Steuervorteile gewährt sind, zu einem Zweck verwendet, der der Steuerbefreiung oder dem Steuervorteil, die er erlangt hat, nicht entspricht,

Rozporządzenie
o prawie i postępowaniu karnym w sprawie przestępstw spożywczo-podatkowych, celnych i monopolowych (rozporządzenie karne celne).

Z dnia 24 kwietnia 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Winni przekroczenia zakazów oraz winni wykroczenia przeciw nakazom przepisów konsumcyjno-podatkowych, celnych i monopolowych będą karani w myśl postanowień następujących.

Rozdział pierwszy.
Prawo karne.

§ 1

Sprzeniewierzenie skarbowe.

(1) Kto dla siebie lub osoby trzeciej wyłudzi nieuzasadnione korzyści podatkowe albo umyślnie powoduje uszczuplenie dochodów podatkowych, podlega karze grzywny do nieograniczonej wysokości za sprzeniewierzenie skarbowe. Obok kary grzywny można orzekać karę więzienia do lat dwóch.

(2) Sprzeniewierzenia skarbowego dopuszcza się również, kto rzeczy, dla których otrzymał zwolnienie od podatku lub korzyści podatkowe, używa do celu, nieodpowiadającego zwolnieniu od podatku lub uzyskanej korzyści podatkowej i dla ko-

und es zum eigenen Vorteil oder zum Vorteil eines anderen vorsätzlich unterläßt, dies dem Hauptzollamt vorher rechtzeitig anzuzeigen.

(3) Es genügt, daß infolge der Tat ein geringerer Steuerbetrag festgesetzt oder ein Steuervorteil zu Unrecht gewährt oder belassen ist; ob der Betrag, der sonst festgesetzt wäre, aus anderen Gründen hätte ermäßigt werden müssen oder der Vorteil aus anderen Gründen hätte beansprucht werden können, ist für die Bestrafung ohne Bedeutung.

(4) Eine Steuerumgehung ist nur dann als Steuerhinterziehung strafbar, wenn die Verkürzung der Steuereinnahmen oder die Erzielung der ungerechtfertigten Steuervorteile dadurch bewirkt wird, daß der Täter vorsätzlich Pflichten verletzt, die ihm im Interesse der Ermittlung einer Steuerpflicht obliegen.

(5) Steuerhinterziehung kann auch hinsichtlich solcher Waren begangen werden, deren Einfuhr oder Durchfuhr verboten ist.

§ 2

Versuch der Steuerhinterziehung.

(1) Der Versuch der Steuerhinterziehung ist strafbar.

(2) Die für die vollendete Tat angedrohte Strafe gilt auch für den Versuch.

§ 3

Beihilfe, Begünstigung.

Die Strafe für die Tat gilt auch für eine Beihilfe oder Begünstigung, die jemand seines Vorteils wegen begeht.

§ 4

Einziehung.

(1) Bei Verurteilung wegen Steuerhinterziehung (§ 1) ist neben der Geld- oder Freiheitsstrafe auf Einziehung der steuerbaren, zollbaren und monopolgebundenen Waren, hinsichtlich derer die Hinterziehung begangen worden ist, sowie der Beförderungsmittel, die der Täter zur Begehung der Tat benutzt hat, zu erkennen. Der Einziehung nach Satz 1 unterliegen nicht solche Beförderungsmittel, die dem allgemeinen Verkehr dienen und unabhängig von den Weisungen des Fahrgastes oder Benutzers verkehren.

(2) Kann die Einziehung der Erzeugnisse oder Waren nicht vollzogen werden, so ist auf die Erlegung ihres Wertes und, soweit dieser nicht zu ermitteln ist, auf Zahlung einer Geldsumme bis auf zweihunderttausend Zloty zu erkennen.

§ 5

Bannbruch.

(1) Bannbruch begeht, wer Gegenstände einem Verbot zuwider einführt, ausführt oder durchführt, ohne sie der zuständigen Zollstelle ordnungsgemäß zu gestellen.

(2) Der Täter wird nach §§ 1 bis 3 bestraft. Neben der Strafe ist auf Einziehung zu erkennen; § 4 gilt entsprechend.

(3) Absätze 1 und 2 gelten nicht, soweit Zuwiderhandlungen gegen ein Einfuhr-, Ausfuhr- oder Durchfuhrverbot in anderen Vorschriften mit Strafe bedroht sind.

rzyści własnej lub osoby trzeciej umyślnie zaniecha zawiadomić o tym zawczasu Główny Urząd Celny.

(3) Wystarczy, by na skutek czynu została wymierzona kwota podatkowa niższa lub została udzielona nieuzasadniona korzyść podatkowa; czy kwotę, którą należałoby wymierzyć w przeciwnym razie, należałoby obniżyć z innych powodów lub korzyści można było domagać się z innych powodów, jest dla ukarania bez znaczenia.

(4) Uchylenie się od płacenia podatków jest karalnym jako sprzeniewierzenie skarbowe tylko w wypadku, gdy uszczuplenie dochodów podatkowych albo osiągnięcie lub zatrzymanie nieuzasadnionej korzyści podatkowej zostało spowodowane tym, że sprawca umyślnie naruszył powinności, ciążące na nim w interesie ustalenia obowiązku podatkowego.

(5) Sprzeniewierzenie skarbowe może być popełnione również w odniesieniu do towarów, zabronionych do przywozu lub przewozu.

§ 2

Usiłowanie sprzeniewierzenia skarbowego.

(1) Usiłowanie sprzeniewierzenia skarbowego jest karalne.

(2) Kara zagrożona za czyn dokonany obowiązuje także za usiłowanie.

§ 3

Pomoc, popieranie.

Kara za czyn obowiązuje również za pomoc albo popieranie, popełnione dla osiągnięcia własnej korzyści.

§ 4

Ściągnięcie.

(1) Przy skazaniu za sprzeniewierzenie skarbowe (§ 1) należy obok kary grzywny lub pozbawienia wolności orzec ściągnięcie towarów podlegających podatkowi, cłu i stanowiących przedmiot monopolu, do których sprzeniewierzenie się odnosi, jak również środków lokomocji, których sprawca użył do popełnienia czynu. Ściągnięciu według zdania 1 nie podlegają środki lokomocji, służące komunikacji ogólnej i kursujące niezależnie od poleceń pasażera lub korzystającego.

(2) Jeżeli ściągnięcie wytworów lub towarów nie byłoby możliwe, należy orzekać zapłatę ich wartości, a gdyby ustalenie wartości nie miało być możliwe — zapłatę kwoty pieniężnej do dwustu tysięcy złotych.

§ 5

Naruszenie zakazów celnych.

(1) Naruszenia zakazu celnego dopuszcza się, kto wbrew zakazowi przywozi, wywozi lub przewozi przedmioty, nie przedstawiając ich należycie właściwej placówce celnej.

(2) Sprawca podlega karze w myśl §§ 1 do 3. Obok kary należy orzekać ściągnięcie; § 4 obowiązuje odpowiednio.

(3) Ustępy 1 i 2 nie obowiązują, jeżeli inne przepisy przewidują karę za wykroczenia przeciw zakazowi przywozu, wywozu i przewozu.

§ 6

Monopolbruch.

(1) Monopolbruch begeht, wer die den Monopolen durch die Monopolbestimmungen vorbehaltenen Rechte vorsätzlich verletzt oder die ihm durch die Monopolbestimmungen auferlegten Pflichten vorsätzlich nicht erfüllt.

(2) Der Täter wird nach den §§ 1 bis 3 bestraft. Neben der Strafe ist auf Einziehung zu erkennen, § 4 gilt entsprechend.

§ 7

Gewerbsmäßiger, bandenmäßiger und gewaltsamer Schmuggel, Bannbruch oder Monopolbruch.

(1) Wer gewerbsmäßig Zoll hinterzieht oder gewerbsmäßig Bannbruch oder Monopolbruch begeht, wird mit Gefängnis nicht unter drei Monaten bestraft.

(2) Ebenso wird bestraft:

1. Wer sich mit zwei oder mehr Personen zu gemeinschaftlicher Ausübung der Zollhinterziehung oder des Bannbruches oder Monopolbruches verbindet und das Vergehen gemeinschaftlich mit ihnen ausführt;
2. wer eine Zollhinterziehung oder einen Bannbruch oder Monopolbruch begeht, bei denen er oder ein anderer an der Tat Beteiligter eine Waffe oder ein anderes Werkzeug oder Mittel mit sich führt, um einen persönlichen Widerstand zu überwinden.

§ 8

Steuergefährdung, Steuerumgehung.

(1) Wer fahrlässig als Steuerpflichtiger oder als Vertreter oder bei Wahrnehmung der Angelegenheiten eines Steuerpflichtigen bewirkt, daß Steuereinnahmen verkürzt oder Steuervorteile zu Unrecht gewährt oder belassen werden (§ 1 Abs. 1 und 2), wird wegen Steuergefährdung mit Geldstrafe bis zu zweihunderttausend Zloty bestraft.

(2) Eine Steuerumgehung ist nur dann als Steuergefährdung zu bestrafen, wenn die Verkürzung der Steuereinnahmen oder die Gewährung der ungerechtfertigten Steuervorteile dadurch bewirkt wird, daß der Täter vorsätzlich oder fahrlässig Pflichten verletzt, die ihm im Interesse der Ermittlung einer Steuerpflicht obliegen.

§ 9

Monopolgefährdung.

Wer fahrlässig die den Monopolen durch die Monopolbestimmungen vorbehaltenen Rechte verletzt oder fahrlässig die ihm durch die Monopolbestimmungen auferlegten Pflichten nicht erfüllt, wird wegen Monopolgefährdung mit Geldstrafe bis zu zweihunderttausend Zloty bestraft.

§ 10

Steuerhehlerei.

(1) Steuerhehlerei begeht, wer seines Vorteils wegen Erzeugnisse oder Waren, hinsichtlich deren Verbrauchsteuer, Zoll- oder Monopolabgaben hinterzogen oder Bannbruch oder Monopolbruch begangen worden ist, ankauft, zum Pfand nimmt, an sich bringt, verheimlicht oder absetzt.

§ 6

Naruszenie monopolu.

(1) Naruszenia monopolu dopuszcza się, kto prawa zastrzeżone monopolom postanowieniami monopolowymi umyślnie narusza albo obowiązków nałożonych nań postanowieniami monopolowymi umyślnie nie spełnia.

(2) Sprawca podlega karze w myśl §§ 1 do 3. Obok kary należy orzekać ściągnięcie; § 4 obowiązuje odpowiednio.

§ 7

Przemyt wykonany zawodowo, w bandach i gwałtownie, naruszenie zakazów celnych lub monopolu.

(1) Kto zawodowo sprzeniewierza cło albo zawodowo dopuszcza się naruszenia zakazów celnych lub naruszenia monopolu, podlega karze więzienia na czas nie krótszy od trzech miesięcy.

(2) Tej samej karze podlega:

1. kto łączy się z dwiema lub więcej osobami dla wspólnego dokonania sprzeniewierzenia celnego lub naruszenia zakazu celnego lub naruszenia monopolu i dokonuje wspólnie z nimi przestępstwa;
2. kto popełnia sprzeniewierzenie celne albo narusza zakaz celny lub monopol, przy których on sam albo ktoś inny uczestniczący w czynie ma ze sobą broń lub inne narzędzie lub środek dla przezwyciężenia oporu osobistego.

§ 8

Narażenie na uszczuplenie podatków, obejście podatkowe.

(1) Kto z niedbalstwa powoduje jako płatnik albo jako zastępca lub przy obronie spraw płatnika uszczuplenie dochodów podatkowych lub udzielanie albo zatrzymanie nie uzasadnionych korzyści podatkowych (§ 1 ust. 1 i 2), podlega za narażenie na uszczuplenie podatków karze grzywny do dwustu tysięcy złotych.

(2) Obejście podatkowe będzie karane jako narażenie na uszczuplenie podatków tylko wówczas, jeżeli uszczuplenie dochodów podatkowych albo osiągnięcie lub zatrzymanie nieuzasadnionej korzyści podatkowej zostało spowodowane tym, że sprawca umyślnie lub z niedbalstwa naruszył powinności, ciążące na nim w interesie ustalenia obowiązku podatkowego.

§ 9

Narażenie monopolu.

Kto z niedbalstwa narusza prawa zastrzeżone monopolom postanowieniami monopolowymi albo z niedbalstwa nie spełnia obowiązków nałożonych nań postanowieniami monopolowymi, podlega za narażenie monopolu karze grzywny do dwustu tysięcy złotych.

§ 10

Paserstwo skarbowe.

(1) Paserstwa skarbowego dopuszcza się, kto dla własnej korzyści zakupuje, bierze w zastaw lub w posiadanie, ukrywa lub zbywa wyroby albo towary, co do których zostały sprzeniewierzone podatek spożywczy, opłaty celne lub monopolowe, albo co do których zostały popełnione naruszenie zakazów celnych lub naruszenie monopolu,

(2) Der Steuerhehler wird nach §§ 1 bis 3 und, wenn er gewerbsmäßig gehandelt hat, nach § 6 Abs. 1 bestraft. Neben der Strafe ist auf Einziehung zu erkennen; § 4 gilt entsprechend.

(3) Der Steuerhehler ist auch dann strafbar, wenn die Person, die die Steuerhinterziehung oder den Bannbruch begangen hat, nicht schuldfähig ist.

§ 11

Fälschung oder Verfälschung von Steuerzeichen.

(1) Wer Steuerzeichen in der Absicht, daß sie als echt verwendet werden, fälschlich anfertigt oder verfälscht oder wer sich in dieser Absicht falsche Steuerzeichen dieser Art verschafft, wird mit Gefängnis nicht unter drei Monaten bestraft. Ebenso wird bestraft, wer vorsätzlich falsche Steuerzeichen als echt verwendet, feilhält oder in Verkehr bringt.

(2) Wer vorsätzlich bereits verwendete Steuerzeichen als gültig wiederverwendet oder in der Absicht, daß sie als gültig wiederverwendet werden, sich verschafft, feilhält oder in Verkehr bringt, wird mit Geldstrafe bis zu unbeschränkter Höhe bestraft. Neben der Geldstrafe kann auf Gefängnis bis zu zwei Jahren erkannt werden.

(3) Wer zum Zweck der Fälschung von Steuerzeichen

1. Formen oder andere Gerätschaften, die zur Ausführung einer Steuerzeichenfälschung dienen können,
2. Papier, das einer zur Herstellung der Steuerzeichen bestimmten Papierart gleich oder zum Verwechseln ähnlich ist,

anfertigt, sich verschafft, feilhält oder einem anderen überläßt, wird mit Gefängnis bis zu zwei Jahren und mit Geldstrafe bis zu zweihunderttausend Zloty oder mit einer dieser Strafen bestraft. Den Formen oder Gerätschaften stehen die mit solchen Formen oder Gerätschaften hergestellten Abdrucke gleich.

(4) Die falschen, wiederverwendeten oder zur Wiederverwendung bestimmten Steuerzeichen sind einzuziehen, auch wenn sie dem Täter nicht gehören. Das gleiche gilt für Formen, Gerätschaften, Abdrucke und Papier der im Absatz 3 bezeichneten Art.

§ 12

Steuerordnungswidrigkeit.

(1) Steuerordnungswidrigkeit begeht:

1. Wer, ohne den Tatbestand eines anderen Steuervergehens zu erfüllen, als Steuerpflichtiger oder bei Wahrnehmung der Angelegenheiten eines Steuerpflichtigen einem Steuergesetz oder einer im Besteuerungsverfahren ergangenen Verfügung, die einen Hinweis auf die Strafbarkeit enthält, vorsätzlich oder fahrlässig zuwiderhandelt;
2. wer, ohne den Tatbestand einer anderen strafbaren Handlung zu erfüllen, einer Verordnung, die die Einfuhr, Ausfuhr oder Durchfuhr von Waren verbietet oder einer zur Durchführung einer solchen Verordnung erlassenen Verfügung, die einen Hinweis auf die Strafbarkeit enthält, vorsätzlich oder fahrlässig zuwiderhandelt;
3. wer, ohne den Tatbestand des Monopolbruches, der Monopolgefährdung oder eines anderen Steuervergehens zu erfüllen, Monopolbestimmungen vorsätzlich oder fahrlässig zuwiderhandelt.

(2) Paser skarbowy podlega karze po myśli §§ 1 do 3, a w wypadku, gdy działał zarobkowo — po myśli § 6 ust. 1. Obok kary należy orzekać ściągnięcie; § 4 obowiązuje odpowiednio.

(3) Paser skarbowy jest karalny także w wypadku, gdy osoba, która dopuściła się sprzeniewierzenia skarbowego lub naruszenia zakazu celnego, jest niepoczytalna.

§ 11

Podrabianie lub przerabianie znaków skarbowych.

(1) Kto znaki skarbowe w zamiarze użycia ich za prawdziwe podrabia albo kto w tym zamiarze nabywa fałszywe znaki skarbowe tego rodzaju, podlega karze więzienia na czas nie krótszy od trzech miesięcy. Takiej samej karze podlega, kto umyślnie fałszywych znaków skarbowych używa jako prawdziwych, zaofiaruje je lub puszcza w obieg.

(2) Kto użyte znaki skarbowe używa umyślnie jako ważne lub takie nabywa, zaofiaruje lub puszcza w obieg w zamiarze, by były ponownie użyte jako ważne, podlega karze grzywny do nieograniczonej wysokości. Oprócz grzywny można orzekać karę więzienia do lat dwóch.

(3) Kto w celu podrobienia znaków skarbowych

1. formy lub inne narzędzia, mogące służyć do wykonania podrobienia znaków skarbowych,
2. papier równy papierowi przeznaczonemu do wyrobu znaków skarbowych lub podobny do niego,

sporządza, nabywa, zaofiaruje albo drugiemu odstępuje, podlega karze więzienia do lat dwóch i grzywny do dwustu tysięcy złotych lub jednej z tych kar. Za równoznaczne z formami lub narzędziami uważa się odbitki wyrabiane formami lub takimi narzędziami.

(4) Fałszywe a ponownie użyte albo do ponownego użycia przeznaczone znaki skarbowe należy ściągnąć, choćby nawet nie należały do sprawcy. To samo dotyczy form, narzędzi, odbitek i papieru rodzaju, określonego w ust. 3.

§ 12

Wykroczenie skarbowe.

(1) Wykroczenia skarbowego dopuszcza się:

1. kto, nie popełniając innego przestępstwa skarbowego, jako płatnik lub przy obronie spraw pewnego płatnika wykracza umyślnie lub z niedbalstwa przeciw przepisowi podatkowemu lub zarządzeniu wydanemu w postępowaniu opodatkowania a zawierającemu wskazanie na karalność;
2. kto, nie popełniając innego czynu karalnego, wykracza umyślnie lub z niedbalstwa przeciw rozporządzeniu zakazującemu przywóz, wywóz lub przewóz towarów, lub przeciw zarządzeniu wydanemu w celu wykonania takiegoż rozporządzenia a zawierającemu wskazanie na karalność czynu;
3. kto, nie popełniając naruszenia monopolu, narażenia monopolu lub innego przestępstwa skarbowego, wykracza umyślnie lub z niedbalstwa przeciw postanowieniom monopolowym.

(2) Der Täter wird mit Geldstrafe bis zu zwanzigtausend Zloty bestraft.

(3) Die Nichtbefolgung einer Sollvorschrift ist nicht strafbar. Die Versäumung eines Zahlungstermins ist für sich allein nicht strafbar.

§ 13

Verjährung.

(1) Die Strafverfolgung von Steuervergehen verjährt in fünf Jahren, die Strafverfolgung von Steuerordnungswidrigkeiten in einem Jahr.

(2) Die Einleitung der Untersuchung und der Erlaß eines Strafbescheids unterbrechen die Verjährung gegen den, gegen den sie gerichtet sind.

§ 14

Steuern im Sinne dieser Verordnung sind auch Zölle und Monopolabgaben.

Zweiter Abschnitt.

Strafverfahren.

A. Verwaltungsstrafverfahren.

I. Allgemeine Vorschriften.

§ 15

(1) Die Hauptzollämter haben bei allen Steuervergehen den Sachverhalt zu erforschen. Eine Ausnahme gilt, wenn der Beschuldigte wegen Steuerhinterziehung festgenommen und dem Richter vorgeführt ist.

(2) Die Entscheidung steht dem Hauptzollamt zu, wenn das Steuervergehen nur mit Geldstrafe und Einziehung oder einer dieser Strafen bedroht ist.

(3) Die Befehlsstellen des Zollgrenzschutzes haben für Straftaten im Geschäftsbereich ihrer Unterstellen im Rahmen dieser Verordnung die Stellung von Hauptzollämtern.

§ 16

(1) Sachlich zuständig zur Untersuchung und Entscheidung ist das Hauptzollamt, dem die Verwaltung der beeinträchtigten oder gefährdeten Abgabe übertragen ist.

(2) Die Hauptzollämter können sich der Hilfe der Ortspolizeibehörden bedienen. Die Behörden und Beamten des Polizei- und Sicherheitsdienstes sind verpflichtet, die Ermittlungen anzustellen, die die Hauptzollämter verlangen.

§ 17

Die Hauptzollämter sind befugt, sich jederzeit der weiteren Untersuchung oder Entscheidung zu enthalten und die Sache an die zuständige Anklagebehörde abzugeben.

§ 18

Solange nicht das Haupzollamt die Sache an die zuständige Anklagebehörde abgibt (§ 14), haben die Anklagebehörde und die Gerichte nur einzugreifen, wenn der Beschuldigte wegen des Steuervergehens vorläufig festgenommen und dem Richter vorgeführt wird.

(2) Sprawca podlega karze grzywny do dwudziestu tysięcy złotych.

(3) Nieprzestrzeganie przepisu instrukcyjnego nie jest karalne. Zaniedbanie terminu płatności jako takie nie jest karalne.

§ 13

Przedawnienie.

(1) Ściganie karne występków skarbowych przedawnia się z upływem pięciu lat, ściganie karne wykroczeń skarbowych zaś z upływem jednego roku.

(2) Wszczęcie śledztwa oraz wydanie nakazu karnego przerywają przedawnienie w odniesieniu do tego, do którego są skierowane.

§ 14

Podatkami w rozumieniu rozporządzenia niniejszego są także cła oraz opłaty monopolowe.

Rozdział drugi.

Postępowanie karne.

A. Postępowanie karno-administracyjne.

I. Przepisy ogólne.

§ 15

(1) Główne Urzędy Celne winny przy wszystkich przestępstwach skarbowych dochodzić stanu sprawy. Wyjątek stanowi wypadek, gdy obwiniony z powodu sprzeniewierzenia skarbowego został zatrzymany i sprowadzony przed sędziego.

(2) Do orzekania powołany jest Główny Urząd Celny, jeżeli przestępstwo skarbowe jest zagrożone tylko karą grzywny lub ściągnięciem lub jednej z tych kar.

(3) Dowódcy Straży Pogranicza Celnego zajmują co do czynów karnych w zakresie działania ich podplacówek w ramach rozporządzenia niniejszego stanowisko Głównych Urzędów Celnych.

§ 16

(1) Rzeczowo właściwym dla śledztwa i orzekania jest ten Główny Urząd Celny, któremu poruczony jest zarząd daniną uszczuploną lub narażoną na uszczuplenie.

(2) Główne Urzędy Celne mogą posługiwać się pomocą miejscowych władz policyjnych. Władze i urzędnicy policji i służby bezpieczeństwa są obowiązani przeprowadzić dochodzenia, żądane przez Główne Urzędy Celne.

§ 17

Główne Urzędy Celne są upoważnione do każdoczesnego powstrzymania się do dalszego przeprowadzenia śledztwa lub wydania orzeczenia oraz do przekazania sprawy właściwej władzy oskarżającej.

§ 18

Dopóki Główny Urząd Celny sprawy nie oddał właściwej władzy oskarżającej (§ 14), władza oskarżająca i sądy mogą być czynne tylko w wypadku, gdy obwiniony z powodu przestępstwa skarbowego został tymczasowo aresztowany i sprowadzony przed sędziego.

§ 19

(1) Die Behörden und Beamten des Polizei- und Sicherheitsdienstes haben auch Steuervergehen zu erforschen und alle keinen Aufschub gestattenden Anordnungen zu treffen, um die Verdunklung der Sache zu verhüten.

(2) Sie haben Steuervergehen ohne Verzug dem Hauptzollamt anzuzeigen. Sie haben der Anzeige ihre Verhandlungen beizufügen, es sei denn, daß der Beschuldigte festgenommen und dem Richter vorgeführt wird.

§ 20

Örtlich zuständig ist das Hauptzollamt, in dessen Bezirk das Steuervergehen begangen oder entdeckt ist, und bei Steuerhinterziehungen oder -gefährdungen auch das Hauptzollamt, das zur Festsetzung und Einziehung der Steuer zuständig ist.

§ 21

(1) Die Hauptzollämter können Beschlagnahmen anordnen und durch ihre Beamten ausführen lassen.

(2) Bei Gefahr im Verzug können auch Beamte der Hauptzollämter Beschlagnahmen anordnen; sie haben binnen drei Tagen die Bestätigung des Hauptzollamtes nachzusuchen.

(3) Wenn Polizei- und Sicherheitsbeamte bei der Verfolgung von Steuervergehen Beschlagnahmen angeordnet haben, steht die Bestätigung und Entscheidung ebenfalls dem Hauptzollamt zu.

§ 22

(1) Zur Sicherung einer hinterzogenen Steuer können Beförderungsmittel, die der Beschuldigte bei Begehung eines Steuervergehens in seinem Gewahrsam hat, und andere Sachen, die er mit sich führt, außer Arbeitsgeräten, mit Beschlag belegt werden, wenn sein Wohnsitz unbekannt oder außerhalb des Deutschen Reichs oder des Generalgouvernements gelegen ist.

(2) Die Sachen sind freizugeben, wenn nachgewiesen wird, daß sie jemanden gehören, der weder bei der Tat beteiligt ist, noch für Strafe und Kosten haftet, es sei denn, daß die Einziehung nach § 4 verwirkt ist.

II. Das Verfahren.

§ 23

Für Verfahren, Kosten und Vollstreckung gelten die Bestimmungen des Deutschen Abgabenstrafrechts, soweit nachstehend nichts anderes bestimmt ist.

§ 24

(1) Wenn der Beschuldigte das Steuervergehen vorbehaltlos einräumt, so kann er sich der in einer Niederschrift festzusetzenden Strafe unter Verzicht auf Erlaß eines Strafbescheides sofort unterwerfen.

(2) Die Unterwerfung steht einer rechtskräftigen Verurteilung gleich.

§ 25

(1) Der Beschuldigte und die Nebenbeteiligten können gegen den Strafbescheid Beschwerde einlegen oder auf gerichtliche Entscheidung antragen.

§ 19

(1) Władze i urzędnicy policji oraz służby bezpieczeństwa winny dochodzić także przestępstwa skarbowe i poczynić wszelkie zarządzenia nie cierpiące zwłoki, by zapobiec zatarciu śladów przestępstwa.

(2) Winni oni bezzwłocznie donieść o przestępstwach skarbowych Głównemu Urzędowi Celnemu. Do doniesienia winni dołączyć akta tej sprawy, chyba że obwiniony zostaje zatrzymany i sprowadzony przed sędziego.

§ 20

Miejscowo właściwym jest ten Główny Urząd Celny, w którego okręgu przestępstwo skarbowe zostało popełnione lub wykryte, a przy sprzeniewierzeniach skarbowych lub narażeniach na uszczuplenie podatków także ten Główny Urząd Celny, który właściwy jest dla wymiaru i poboru podatku.

§ 21

(1) Główne Urzędy Celne upoważnia się do zarządzenia zajęć i wykonania tych przez swych urzędników.

(2) W razie zwłoki grożącej niebezpieczeństwem mogą również urzędnicy Głównych Urzędów Celnych zarządzić zajęcia; winni jednak w ciągu trzech dni wystarać się o zatwierdzenie zajęcia przez Główny Urząd Celny.

(3) Jeżeli przy ściganiu przestępstw skarbowych zajęcia zarządzili urzędnicy policji lub bezpieczeństwa, zatwierdzenie i rozstrzyganie również należy do Głównego Urzędu Celnego.

§ 22

(1) Dla zabezpieczenia sprzeniewierzonego podatku mogą być zajęte środki lokomocji, które obwiniony w chwili popełnienia przestępstwa podatkowego ma w posiadaniu, jak również inne rzeczy, które ma przy sobie — oprócz narzędzi pracy, — jeżeli jego miejsce zamieszkania jest nie znane lub znajduje się poza Rzeszą Niemiecką lub Generalnym Gubernatorstwem Polski.

(2) Rzeczy należy uwolnić w razie udowodnienia, że należą do osoby, która ani nie uczestniczyła w czynie, ani nie odpowiada za karę i koszty, chyba że miejsce ma ściągnięcie w myśl § 4.

II. Postępowanie.

§ 23

Do postępowania, kosztów i egzekucji stosuje się przepisy niemieckiego prawa karnego skarbowego (Deutsches Abgabenstrafrecht), o ile poniżej nie postanowiono inaczej.

§ 24

(1) Jeżeli obwiniony bez zastrzeżeń przyznaje się do przestępstwa skarbowego może on poddać się karze, mającej być ustalonej na piśmie, z zrzeczeniem się wydania orzeczenia karnego.

(2) Poddanie się jest równoznacznee z prawomocnym skazaniem.

§ 25

(1) Obwiniony i interwenienci mogą od orzeczenia karnego złożyć zażalenie lub wnieść o rozstrzygnięcie sądowe.

(2) Der Antrag auf gerichtliche Entscheidung schließt für die Beteiligten die Beschwerde, die Einlegung der Beschwerde den Antrag auf gerichtliche Entscheidung aus.

§ 26

(1) Die Beschwerde gegen den Strafbescheid ist nur zulässig, wenn in ihm auf Geldstrafen erkannt ist, die insgesamt den Betrag von zehntausend Zloty übersteigen.

(2) Die Beschwerde ist bei dem Hauptzollamt, das den Strafbescheid erlassen hat, oder bei der Beschwerdebehörde schriftlich oder mündlich binnen einer Woche nach der Bekanntgabe des Strafbescheides einzulegen.

(3) Über die Beschwerde entscheidet der Leiter der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs.

§ 27

(1) Der Antrag auf gerichtliche Entscheidung ist nur zulässig, wenn in dem Strafbescheid auf Geldstrafen erkannt ist, die insgesamt den Betrag von zehntausend Zloty übersteigen.

(2) Für die gerichtliche Entscheidung ist das Deutsche Gericht des Bezirks zuständig, in dem das Hauptzollamt seinen Sitz hat.

§ 28

Geldstrafen und Gegenstände, deren Einziehung ausgesprochen ist, fallen dem Generalgouvernement zu.

B. Gerichtliches Verfahren.

§ 29

Ist auf gerichtliche Entscheidung angetragen, so gelten für das dadurch ausgelöste gerichtliche Verfahren die Bestimmungen der Reichsabgabenordnung.

C. Niederschlagung.

§ 30

(1) Der Leiter der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs ist befugt, von der Einleitung oder Durchführung eines Verwaltungsstrafverfahrens abzusehen und im Verwaltungsstrafverfahren erkannte Strafe zu erlassen. Er kann die ihm zustehenden Befugnisse auf die ihm unterstellten Behörden übertragen.

(2) Die Hauptzollämter sind befugt, von der Einleitung oder Durchführung einer Untersuchung abzusehen, wenn Steuerhinterziehung, Bannbruch oder Steuerhehlerei nicht in Frage kommen oder das Verschulden des Täters geringfügig ist.

Dritter Abschnitt.

Schluß- und Übergangsvorschriften.

§ 31

Der Mindestbetrag der Geldstrafe wird auf zehn Zloty festgesetzt.

§ 32

Bei Anwendung der Reichsabgabenordnung treten an die Stelle

(2) Wniosek o rozstrzygnięcie sądowe wyklucza dla stron prawo zażalenia, złożenie zaś zażalenia — wniosek o rozstrzygnięcie sądowe.

§ 26

(1) Zażalenie od orzeczenia karnego jest dopuszczalne tylko w wypadku, gdy orzeczone są grzywny, przekraczające łącznie kwotę dziesięciu tysięcy złotych.

(2) Zażalenie należy złożyć do Głównego Urzędu Celnego, który wydał orzeczenie karne lub do władzy apelacyjnej, a to na piśmie lub ustnie w ciągu jednego tygodnia od podania do wiadomości orzeczenia karnego.

(3) O zażaleniu rozstrzyga Kierownik Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora.

§ 27

(1) Wniosek o rozstrzygnięcie sądowe jest dopuszczalne tylko wówczas, gdy orzeczenie karne ustala grzywny, przekraczające łącznie kwotę dziesięciu tysięcy złotych.

(2) Dla rozstrzygnięcia sądowego właściwy jest Niemiecki Sąd tegoż okręgu, w którym Główny Urząd Celny ma swoją siedzibę.

§ 28

Grzywny oraz przedmioty, których ściągnięcie zostało orzeczone, przypadają Generalnemu Gubernatorstwu.

B. Postępowanie sądowe.

§ 29

Jeżeli został złożony wniosek o rozstrzygnięcie sądowe, wówczas stosuje się do sądowego postępowania, wszczętego na podstawie tegoż, przepisy ordynacji skarbowej Rzeszy (Reichsabgabenordnung).

C. Umorzenie.

§ 30

(1) Kierownik Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora jest upoważniony wszczęcie lub przeprowadzenie postępowania karno-administracyjnego pominąć oraz kary orzeczone w postępowaniu karno-administracyjnym darować. Mocen jest upoważnienia przysługujące mu przenieść na podległe mu władze.

(2) Główne Urzędy Celne są upoważnione, wszczęcie lub przeprowadzenie śledztwa pominąć, jeżeli sprzeniewierzenie skarbowe, naruszenie zakazów celnych lub paserstwo skarbowe nie wchodzą w rachubę albo wina sprawcy jest nieznaczna.

Rozdział trzeci.

Postanowienia końcowe i przejściowe.

§ 31

Grzywny wymierzyć należy w wysokości co najmniej 10 złotych.

§ 32

W razie stosowania ordynacji skarbowej Rzeszy (Reichsabgabenordnung) wchodzą w miejsce

von Finanzämtern	die Hauptzollämter
von Oberfinanzpräsidenten des Reichsministers der Finanzen, des Reichsfinanzhofes	der Leiter der Abteilung Finanzen im Amt des Generalgouverneurs
der Staatsanwaltschaft	die Anklagebehörde
von Reichsmarkbeträgen	Zlotybeträge in doppelter Höhe

§ 33

(1) Die §§ 1 bis 14, 31 und 32 treten rückwirkend mit dem 26. Oktober 1939 in Kraft.

(2) Die §§ 15 bis 30 treten am Tage der Verkündung in Kraft. Bereits anhängige Verfahren sind nach den neuen Verfahrensvorschriften durchzuführen.

(3) Entgegenstehende Bestimmungen des ehemaligen polnischen Finanzstrafrechts vom 3. November 1936 und ehemalige polnische Gesetze über die Erhebung von Zöllen, Verbrauchsteuern und Monopolabgaben treten mit dem gleichen Zeitpunkt außer Kraft.

Krakau, den 24. April 1940.

Der Generalgouverneur für die besetzten polnischen Gebiete

Frank

urzędów skarbowych	Główne Urzędy Celne
Nadprezydentów Skarbowych, Ministra Skarbu Rzeszy, Trybunału Skarbu Rzeszy	Kierownik Wydziału Finansów przy Urzędzie Generalnego Gubernatora
Prokuratury	władza oskarżająca
kwot w markach niemieckich	kwoty złotowe w podwójnej wysokości

§ 33

(1) §§ 1 do 14, 31 i 32 obowiązują od dnia 26 października 1939 r.

(2) §§ 15 do 30 wchodzą w życie z dniem ogłoszenia. Postępowania będące już w toku należy przeprowadzić według nowych przepisów postępowania.

(3) Sprzeczne przepisy byłego polskiego prawa karnego skarbowego z dnia 3 listopada 1936 r. i byłych polskich ustaw w sprawie poboru ceł, podatków spożywczych i opłat monopolowych tracą równocześnie moc obowiązującą.

Krakau (Kraków), dnia 24 kwietnia 1940 r.

Generalny Gubernator dla okupowanych polskich obszarów

Frank

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30 — Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Ulica Wielopole 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (RM 7,20) einschließlich Versandkosten, Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8se[illegible]ige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche [illegible]eichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs, Krakau 1, Postschließfach 110. Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im deutschen Reichsgebiet auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: Verordnungsblatt GGP. I bzw. II.

Wydawany przez Wydział Ustawodawczy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów, Krakau (Kraków) 20, Aleja Mickiewicza 30. — Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau spółka z ogr. odp., Krakau (Kraków), ulica Wielopole 1. Dziennik rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14.40 (RM 7.20) włącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedyńczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych 0.60 (RM 0.30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) I, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. rozp. GGP. I wzgl. II.